

ئۈچۈن دىلاكر

پىشرواى رومانس

دەزائىت سەرتاپا ژاننى ئەم ھونەرمەندە مەزىنە ھەر لەمىندالىھوۋە تا مردنى پىرپوھ لە دەردەسەرى و قوربانى دان ، وەخۆى زۆرىبەى ئەوانە لەپادا شتەكانىدا نوسىونەتەوھە باسى كىردوون .

دەگىرئەوھ لەتەمەنى مىندالىدا كەوتۇتە نىو ئاوى (مەرسىلىيا) وھ لەوھدابوھ بىخىكىت و ژان لەدەست بدات ، ئەگەر ئەو دەست و بازوھ نەبوایە كەلە ئاوەكە دەرى ھىناوھ لەمردىكىكى مسوگەر رىزگارى كىردوھ . ھەرۇھە جارىكىكى تر لەژىر چىنگى تاوانكارىكىكى تردا دەرىان ھىناوھ ، خىرىك بوو ھەر لەتەمەنى مىندالىدا بىرىت و مۇقابەنى لەكارەناىبابەكانى بىبەش بىت وئەو دەست و پەنجانە بىرىت كەبەرزىرىن وناىابىرىن تابلوى بەپىزى لىھاتونەتە بەرھەم .

شاعىرى فەرەنسائى بەناوبانگ چارل بۇدلىر دەئىت : (ئەگەر ئۈچۈن دىلاكرۇ نەبوایە ئىستاكە ئەلقەبەكى زىجىرەى شارستانىت كەم دەبوو .) بىگومان شاعىر راستى كىردوھ ، بىگرە دىلاكرۇ لەوھ زىاتر مەزىنرەو بەبەكىك لەگەورەترىن دامەزرىنەرانى قوتابىخانەى رۇمىنىسىت دادەنرىت . ئەو قوتابىخانەبەى كەسەدەى نۆزدەھەم ژاننى لەداىك بوونى بوو فەرەنسائى ھەموو جىھانى ھەژاندو شىلەقاندى .

جوانى بەنى ھىچ ھەولو تەقەللابەك نادۇزرىتەوھ .

● ژاننى ئۈچۈن دىلاكرۇ :-

ھەر كەسىك ئەگەر زۆرىان كەم لەسەر ژاننى ئەم بىلىمەتەى خوتىندىتەوھەو شەرەزىبەكى دەربارەى ھەبىت ،

مەھر سەلەھی

نیادا دەلیت: (حەز دەکەم دوای تەواکردنی قوتابخانە ھەندی وێنە بکێشم . بەلایەنی کەمەو دەمەوێت شارەزاییەکی پروکەشم دەربارەیی ھەبێت) . لە راستی دا بە ھەری دێلاکرو لەوێنە کێشاندا لە ساڵی ۱۸۱۴ بەدواوە دەست پێدەکات ، لەم ساڵدا بۆیە کەم جار وێنە نابلیون پۆناپارت و وێنە پیاویکی پیری کۆم و چەند دانەبەکی تری ھەلکۆلی .

ئۆچین دێلاکرو پاش کارەساتەکی دایکی بیروپرای بەرامبەر ئافرەتان گۆراو بەشیوہەکی دیکە تێ دەروانین .

ھەموو دەم لە ئافرەتان دوورە پەریژ دەوہستا ، وەھتا لە توانای داوایە لیان دوور دەکوتەوہ . پەپرەوی ئێو ووتەبە

کینەیی دێلاکرو بەرامبەر دایکی تادەھات پەری دەسەندو زیادیی دەکرد . بەتایەنی پاش مردنی چارل دێلاکرویی باوکی لە ساڵی ۱۸۰۵ کە بەکێک بوو لەگەرە پیاوان و پایەبەرزانی سەردەمی خوئی . مردنەکی بوو ھوئی ئاوارەبوون و سەرگەردانی دێلاکرو ، دایکی لەگەڵ مێردە تازە کەیدا جەنەرال سیرفونی cervoni چوونە مەرسیلیا و ئەمیان ناردە قوتابخانەیی (لویس لوگران) ی ناوھوئی ، لە کاتی کەدا کە تەمەنی لە نوساڵی تینە دەپەری . لەم ماوہەیی ژانیدا ھێچ نیشانە بەک بەدی ناکریت بۆئەوہی بکریتە بەلگە بۆ داتاشین دێلاکرو بەلای ھونەری وێنە کێشاندا ، جگە لە و تاقە نامەیی نەبیت کە لە ساڵی ۱۸۱۵ دا بۆ ھاوڕێکی نووسێوہ

دێلاکرو تازە خەریک بوودلی بە دنیا ی رۆشن خووش دەکردو لە مانای ژبان تێدەگەیی ، بیستی گواہی لە باوکی خوئی نی یەو کۆری (چارل دی تالیران) ی وەزیری دەوہەیی فەرەنسایە . چونکە دێلاکرو لە ۲۶ ی مانگی نیسانی ساڵی ۱۷۹۸ لە شارێ شارانتونی charenton فەرەنسی دا ھاوتوہ رووی جیھانەوہ ، ئەمە لە کاتی کەدا کە باوکی بە چەند مانگی پێش لە دایک بوونی لە ئەنجامی نەشتەرگەرە کە دا تووشی نەزۆکی ھاوہو . ئالەم کاتەیی تەمەنیدا دێلاکرو بیروپرای بەرامبەر (فیکتور ئۆبین) ی دایکی گۆراو قینی لیدە بووہ ، ئەو دایکە کە تاماوەبەکی کەمیش لەوہ و پێش گەرەترین سۆزو خۆشەو بیستی بەرامبەر دەنواند . رقو

سوکرانی ده کرد که ده لیت : (چاترین ریگه بو به رنگاری کردنی خوشه ویستی هه لاتنه) به لکو بهو لایه نگیه شهوه نه وه ستاو خوئی هم پرستی خسته پال ووتی سوکرات (را کردن تهنا ریگه به که بو رزگار بوون له خوشه ویستی) ، وه هه تا مردیش ژنی نه هینا . له گه ل نه مانه شدا هه میسه دیلا کرو له شی نافرته تانی به جراترین و بیگه درترین ده سته که وه کانی خوئی له سروشت دا داده نا .

هه ندیک له پرهنه گران هونه ری له سه ر نه وه ریک که وتوون که ناقه هونه رمه ندیکه به جوانترین شیوه نافرته تی وه کو پارچه به کی جیا نه کراوه له سروشت وینه کیشاوه و مافی خوئیانی داونه تی له جوانی .

زرنگی و بلیمنی دیلا کرو له وه دا ده رده که ویت که له چند مهیدانیکی هونه ری کاری کرده و به مهردانه نه سپی خوئی تیا تاوداوه و سه رکه وتوانه کاری تیدا کردوون . له سه رته تای ژانیدا زیاتر حزی به چیرۆک نووسین ده کرد و حزی ده کرد نووسراوی خوئی له گوفارو رۆژنامه کانی نه و سه رده مه دا بلا و کاته وه . ته گه ر له م لایه نه وه سه بری دیلا کرو بکه مین واته وه کو نووسه ریک ده بینین نه وه نده کتیب و نووسراوی هه مه چه شنه ی هه به که به سن بو پرکردنه وه ی دوو ر هه به ته واوه تی هه روه ها به سن بو ناسینی وه کو نووسه ریکی لیها تووی کارامه . به ره مه نووسینه کانی دیلا کرو بریتین له مانه :

نامه کشتیه کانی که له پینج بهرگدان ، یاداشته کانی له دوو تی هه زارو پینج سه د لاپه رده دا نووسراونه ته وه وه کراونه ته سی بهرگه وه جگه له چند نووسینیکی نه ده بی دیکه که تیا باندا رای خوئی به رامبه ر

به هه ندیک له نووسه رو شاعیرو هونه رمه ندانی پیش خوئی ده رده بریت . له وانه جان جاک رۆسو که به دریزی دیلا کرو باسی له سه ر کرده ، به (ناموزگار بکه ر) ی ناوده بات و به هیچ کلۆجیک له ریزی فه یله سو فه کانی دایانیت ، نه وه تا له نامه به کیدا که بو فلیکس جیاردی هاو رتی ره وانه کرده ده لیت : (هه رچه نده رۆسو به توندی به ره رنگاری باروزرووی بوگه نی شاره کانی فه ره نسای ده کردو هه ستی به کوله مرگی و چه رمه سری هاو لاتیان ده کرد ، به لام نه یوانی بریار بدات که له گوندا برتت وه کو جوتیارو هه ژاره کان !) دیلا کرو شانۆگه ری (فاوست) ی گوته ی زور لاپه سه ند بو ، وه له نه ده بی (ررووسی) دا حزی به نووسینه کانی گوگول ده کرد وه (کچی نه سه ره که) ی بوشکینشی پیخوش ده هات ، به به کیک له شاکاری نه ده بی ررووسی داده نا .

وه کو زانیان سالی ۱۸۱۴ به سه ره تای گه شه کردنی دیلا کرو داده نریت ، له م ساله دا خوئی وه کو وینه کیشیک دوزیه وه هه ستی ده کرد رۆژ به رۆژ به هره که ی له بره و دایه وه و زیاتر ده چینه نیو جیانی جوانی و سه رسوپرمانه وه له نامه به کیدا بوها وریه کی باسی نه و ماوه پیشوه ده کات .

که له نورماندی به سه ری بر دووه ده لیت : (سه رله بیانی نه و رۆژه له لای هونه رمه ند گران Guerin بووم ، نه و تابلویانه م دی که بو پیشانگای داهاتوو ناماده کرابوون .

چهند داخ ده خوم که ناتوام نه مسال هه ندی وانه ی له لا بخویم . نه و هه له له ده ستی خوم نادمه دوا ی ته واو بوونی

سالی خویندن خوم ده گه به نه زووری وینه کیشانه که ی و ده ییت هه ندیک سوود له به هره که ی وه ربگرم) . وه نه ییت (گیران) ته نا هانده ری بوئی به لکو له وه ویشیش هام وشوی موزه خانه ی لوفه ری ده کرد - وه کو خوئی له یاداشته کانیدا ده لیت - هاو رتی به تینی له گه ل تابلو کانی رۆبتر (۱۵۷۷ - ۱۶۴۰) و تیتیان (۱۴۷۷ - ۱۹۷۶) و گویا (۱۷۴۶ - ۱۸۲۸) دا پهیدا کردبوو .

له سالی ۱۸۱۵ دا دیلا کرو ررووی کرده موسیقا وه بریاری دا بیته هونه رمه ندیکی موسیقی ، به لام نه وه نده ی پینه چوو له و رایه ، ته وه لابوو وازی لیها چونکه بینی وینه کیشان زیاتر رابیده کیشیت ، به تابه تی پاش نه وه ی تابلوی (گیماری) (Guillemardet) ی هونه رمه ندی ئیسپانی گویا (Goya) ی به ریکه وت له موزه خانه ی لوفه ردا به رچا وکه وت . له هه مان سالداهه ستی دایه لاسانی کردنه وه ی چند تابلویه کی رۆبنزو روفائیل که له موزه خانه کان دیبوونی .

پاش مردنی دایکی دیلا کرو له سه ر داخواری خوشکه که ی چوو (لامیزون دوکارد) وه له وی جیگیر بو ، له م ماوه ی ژانیدا هونه رمه ند چند تابلویه کی کیشا نه وانه (نافرته رومیه کان بووولات خشله کانیان داده که نن) هه روه ها (دروینه) وه ندیکی تریش .

نه وه ی شایانی باسه زوربه ی تابلو کانی هونه رمه ند که له به ره می نه م شاره ن به ریازیکی نه کادیمیایانه جوئی ده کرته وه . له سالی ۱۸۲۲ دا دیلا کرو به کیک له به ناویانگترین تابلو کانی کیشا که ناسراوه به (دانتی و فرگیل له دوزه خ دا) ، هه رچه نده . نه م تابلویه بووه هوئی زووبه رروبوونه وه ی هه ندی جیوو قسه ی

ناشرین لەلابەن خەلکیەو بەرامبەر بە
 ھونەرمەند بەلام رەخنەگرانی ئەمرو
 بەبەکیك لە چاکیترین تابلوکانی دادەنیت ،
 چونکە توانی بەبەرھەم ھینانی ئەو تابلویە
 کۆت و یاساو رییازی ئەکادیمیایی
 کلاسیکی پیش خۆی بشکێنیت و خۆی لێ
 سەرفراز بکات . ئەوێ جینگای باسە
 ناوەرۆکی ئەم تابلویە لە (کۆمیدیا
 خواوەند) ی شاعیر دانتی بەو ھەرگراوە .
 لەتابلوکانی دانتی فرگیل لەپێشەوێ
 کەشێکدا . بەدی دەکرین وەبەکیك
 لەئازارەدراوەکانی دۆزەخ دەبیزیت
 کەخۆی بەکەشێکەو ھەلگژاندووە
 دیەوێت رزگاری ییت ، لەولاشەو شاعیر
 دانتی بەدی دەکریت کە بەچاوی سۆزو
 بەزەیی بەو دەروائیتە ئازاردراوە کە .

وئەکیش ئوچین دێلاکرو لەمیانی
 ژانیدا گەلیک شوین گەراوە زۆر وولاتی
 بێنێو وەکو میسر و مەغریب و جەزائیر
 وولاتی ئینگلستان . بەلام زۆر حەزی
 دەکرد بچیتە ئیتالیا و لەزیکەو تابلوکانی
 ھونەرمەندانی سەردەمی وریابوونەو
 بێنیت و ناشانی شاکارەکانی میکائیل
 ئەنجیلو و دۆناتیلو و روفائیل و دافینش ییت .
 ئەو شانەمی لەخەبالی خۆمدا دروستی
 دەکەم لەھەموو شتی راستەقینەترن بۆم ،
 ھەرچی ئەوانەمی دیکەو ھەکو لم بێگیانن .
 ● دێلاکرو رۆمانسیت :-

لە سالەکانی سەدەمی نۆزدەھەمدا
 فەرەنسا بیو گۆرەپانی چەند شوپشینیکی
 ھونەری و سەرھەلدانی ھەندی رییازی
 نوێو پەیدا بوونی ھونەرمەندانیک کە ریزەوی
 ھونەریان گۆرپی و بەرەولایەکی تریان برد .
 ئەم شوپشانە بەمەبوی لەجی خوێان
 نەمانەو بەلکو زۆرەیان سنووری
 فەرەنسیان بری و زۆرەمی ئەوروپایان
 گرتەو . بەکیك لەو شوپشانەمی

کە کاریگەرەکی جیھانیان ھەبوو
 (رۆمانسیت) بوو کە لە دوادوی سالەکانی
 ۱۸۲۰ دا پەیدا بوو ، ئەم دیاردەمی خۆی
 لەخۆی دا باخی بوونیکێ رامیارانە بوو
 بەرامبەر زۆلم و زۆرداری شاشارلی دەبەم
 شای بۆرپۆن . رۆمانسیت لەکاتیکیدا
 ھەتەکابەو کە سەربەستی تاک بەگشتی و
 سەربەستی ھونەرمەندان بەتایەتی
 لەچوارچۆبەکی دیاری کراوی سنووردار
 تینەدەپەری - رۆمانسیت مانای
 سەربەستی گۆرپی و سپاکانی لەلای
 ھونەرمەندانی ئەو قوتابخانەمی جورینکی
 ترن و بەشێو بەکی جیاوازتر وەسفیان
 دەکردو ناویان دەبرد . وەلەروانگەمی
 رۆمانسیتدا سەربەستی بە ئیختیاریك
 دانانریت کەتایەت لێ بەکۆمەلیەکیان
 بەتاکیکێ ناسراو ، بەلکو ھەموو کەسێك
 ئەو مافەمی ھەبەو دەیت ھەر تاکیکێ
 کۆمەل بێش نەیت لەومافەکە
 سەربەستی . بەلام لەلابەن ھونەرەو لەو
 سەردەمدا سەربەستی لەتایەتی بەکانی
 ھونەرمەندە بەرزو بلیمەتەکاندا بوو ،
 رۆمانسیت بەتەواوەتی دژی ئەو دیاردەمی
 بوو بەرەنگاری لێدەکرد . ھەمیشە
 لەسەربەستی ھونەرمەند دەدواو ھەقی
 گۆرپین رییازو یاسای باوی دەدایە کە
 ئەمەیان لەلای ھونەرمەندە کلاسیکی بەکان
 ھەلەو گوناھیکێ لێ وئەبەو ھیج کاتیک
 ھونەرمەندیکی کلاسیکی ئەوێ
 بەخەبەلدا نەھاتەو حەزی نەکردو ھەر
 باسیش بکات .

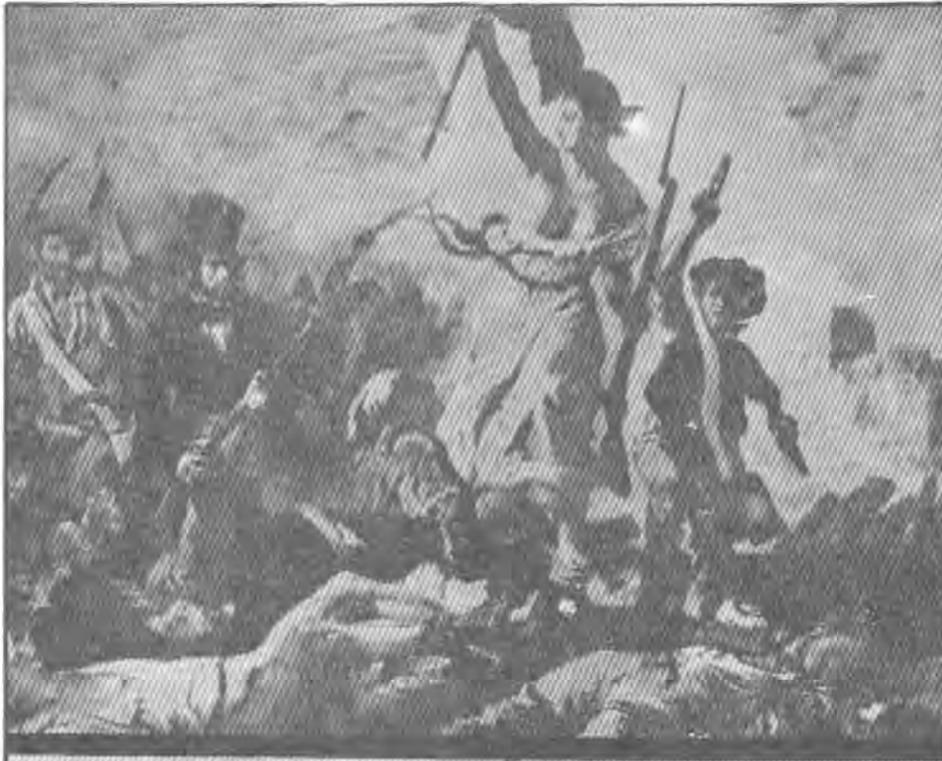
لەپیش پەیدا بوونی رۆمانسیتدا
 نووسەر و ھونەرمەندەکان ھەموو توانایەکیان
 خەرج دەکرد بۆ رازی کردنی دلی خەلکی
 وئەو مامۆستا ھونەریانەمی کە سوربوون
 لەسەر پەپرەو کردنی رییازی ئەکادیمیایی
 کۆن . بەلام لەسەردەمی رۆمانسیتدا و

پاش پەیدا بوونی مەسەلەکە بە بارینکی
 ترگۆراو ھونەرمەندان بەھیج شێو بەک
 لەگەل زەوقی بێنەران نەدەجوولانەو
 جەلەوی ھونەرەکیان بۆ ئازەو کانیاں شل
 نەدەکرد وەکو لەلای زۆرەمی
 ھونەرمەندانی پیشوو باو بوو . بگرە
 ھونەرەکیان بۆ ھۆی ھینانەدی و
 پەیدا کردنی رەخنەمی ئیکشکێنەر
 دووبەرەکی لەنیوان ھونەرمەندان و
 جەماوەردا ، تەنھا لەبەرئەوێ
 سەزەستیان دەویست لەکارکردندا و
 داواکاری ھونەرێك بوون کە بەری
 مێشک و ماندوو بوونی کەسایەتی
 ھونەرمەندە کە ییت .

جەماوەر ھەق ئەوێان نەیت
 ھونەرمەندان بچەنە ژێر تیشکی سەرنجی
 تاییەتی خوێانەو بەئازەووی خوێان
 ھەلیان بسورپین و لەچوارچۆبەمی داب و
 دەستوورینکی سوادا حەشاریان بدن ،
 بە جورینکی وەھا کە نەتوانن پەل بپاوان و
 لەژێر ریکتیان دەربچن .

لەبەر ئەو ھۆیانەو چەندانینکی
 دیکەشدا ھونەرمەندان بەجاری پەبوەندی
 خوێان لەگەل کۆمەلدا بچران و ھەرچی
 شتیک بەلای خوێانەو پەسەند نەبوا
 دەریان نەدەپری . جابۆیە زۆرەیان
 پالپشتی (ھونەر لە پیناوی ھونەردا) یان
 دەکرد ، چونکە لێرەدا ھونەرمەند جوانی
 وەکو بناغەیک دەبیت بۆ ھونەر و پروا
 بەھیج کاریگەرەکی تر ناکات .

ووشەمی رۆمانسیت زۆری لەبارەو
 ووتراو و نووسراوە تاکو ئیستا رەخنەگران و
 میژوونووسانی ھونەری لەسەر
 لێکدانەو بەک و رایەک ریک نەکەوتوون ،
 ھەر بەکیك لەوان بەپنی بۆچوونی خۆی
 قسەمی لەسەر کردو و پیناسەمی داو .
 لۆبلان (Leblanc) لەبارەو بەو دەلیت

تارادی سه رکردایهتی گهل دهکات ۱۸۳۰

بهرامبر وولاتانی درده بریت :
 «واهمست ده کهم مروفا به نیم و پیاوه نیم
 له ده ره وهی پاریسدا زیاتره ، به لام
 له پاریسدا جگه له پیاوینکی ساکار هیچی
 تر نیم . وه مروفی ساکار له پروانگهی منه وه
 وه کو بووکه شوشه وایه یان وه کو
 لهم نامه ددا ده بین له ههمان مهسه له دواوه
 «ئهوانه من له مغرب ده بینم به تایه تی
 که کاتیک عبا له شان ده کهن و به سواری
 مابین و ووشر هام وشو ده کهن زیاتر به
 دلمه وه ده چن وه کو لهوانه له چپروکه کانی
 شیکسیر هاتون ، تمنانت مروفی
 ساکاری تیره بروتس و هاملتین له بهرچاوم
 خست . . ههروه ها هونه رمنه ند
 له یاداشته کانشیدا زوری له سر ژانی
 پروژانه مروفی نه فریق نووسیه به تایه تی
 جهزائیره کان و مغربیه کان . هه تاردیش
 خوی به قهرزاری نه دو وولاته داده نا
 چونکه سه رچاوه ی زوربه ی پیامه کانی
 بوون وشایی و هه لپه رکی تی خه لکی
 «به تایه تی جووه کان» و نافرته به زن و
 بالابه رزه کانی نه وولاتانه بوونه هه وتی
 گه لی تابلوی به پیز لهوانه [چه ند نافرته تیکی
 جهزائیری «۱۸۳۴» ، شوپر شگیرانی شاری
 نه نجه «۱۸۳۸» ، داگیر کردنی شاری
 قوسته تینه له لایه ن خاج په رسته کانه وه
 «۱۸۴۰» ، زه ماوه نندی جووه کانی
 مغرب «۱۸۳۹» ، چه ند مابینکی
 عه ره بی «۱۸۶۰» ، راوه شیر «۱۸۶۱» .
 دیلا کرو پاش به جیه تیشتی نه فریقا له کانی
 گه رانه وه ی بو فیره نسا له ئیسپانیا دابه زی ،
 نه وولاته تی که له کونه وه تاوا ته خوازی بیننی
 ناسمانی شینی بی گه ردی و جل و به رگی
 په نگاوره نگی نافرته تانی بوو . له راستیدا
 هونه رمنه ند زوری له باره ی ئیسپانیا وه
 نه ده زانی ، نه وه یشی ده یزانی
 له دو ن کیشونه که ی سیرفانتسه وه

نه فریقا بو به کهم جار له ژانیدا فیره نسای
 به جیه تیشتی و رووی کرده ئینگلستان
 وه له ویدا ناشنایه تی له گهل هونه رمنه ندان
 بو نکترو تالس و فایلدنگک دا په یدا کرد .
 وینه کیش له کاتیکدا رووی کرده
 وولاتی ئینگلیز که قوتابخانه ی رومانسی
 ئینگلیزی له سایه ی هونه رمنه ندی
 به ناوبانگ کونستابل گه وره ترین
 سه رکه وتی ده ده ست هینابوو پاش
 کردنه وه ی پیشانگایه ک بو تابلوکانی له سالی
 ۱۸۲۴ دا ، هه تا ماوه به کی کهم پیش
 کردنه وه ی نه و پیشانگایه قوتابخانه ی
 رومانسی ئینگلیزی تابلوی به خه لکی
 نه ناسراو بوو . دیلا کرو نه وه نده ی
 ده بخوینده وه و ده دقه تی ده دا نه وه نده وینه ی
 نه ده کیشا له م وولاته . نووسینه کانی بایرون
 کارینکی گه وره یان کرده سه ر هه ست و
 نه ستی و ناراسته بوونی هونه ره ی . تابلوی
 «مردنی ساردانابال» که له سالی ۱۸۲۷ دا

خویندیه وه یان له تابلوکانی گویاوه
 بین بووی . وینه کیش پاش دابه زینی
 له سه رخاکی ئیسپانیا به که سه رووی کرده
 کولان و کلیسه و بازارو شوینه میلیه کان و
 ده ستی کرده وینه کیشانیان
 «نه م وولاته بوه هزی شادمانیم ،
 نه وه ی لیره دا ده بینم هیچ جیاوازه کی
 نه وتزی فی به له گهل نهوانه ی له مغرب و
 جهزائیر بینم جگه له نایه که یان
 نه بیت» . نه مه ناوه روکی نه ونامه به بوو
 که هونه رمنه ند بو (پیری Pierrat) ی
 هاوری تی نارده که تادا باسی دلخوشی
 خوی ده کات له وولاتی ئیسپانیا .
 نافرته تیکی ده سه سه به ده ست ، نو یز کردن
 له کلیسه به کی نه نده لووسی ، گوره پانیک
 له گوره پانه کانی نه شیلیا و هه ندیکی تریش
 له و تابلویانه ن که له م وولاته هونه رمنه ند
 کیشاونی .
 له سالی ۱۸۲۵ دا پیش چوونی بو

سردی سار دانا بال ۱۸۴۷

سرسوورمانی رومان نووسی به ناوبانگ «فیکتور هیگن» وه که سه کانی رومانه به ناوبانگه که «کلوله کان» له ناوه روکی نه و تابلویه وه و هرگرت ، له وانه گافروش که نمونه منالی ناواری شوپشگیری فیره نسایه وه پاریزره بی پاره و پوله که و ناواریکان و بی جینگه کانی فیره نسا به نیسبت دیلا کرووه وه کو .

وینه کیشیکی به توانا کارامه به دهر برینی کاره ساته میژوو به کان ، هیچ شتیکی له میژوو نه ده دی جگه له وهی که کاری ده کرده سهری و ده په ژاندو له لایه وه بیری له چاره نووسی مروف ده کرده به رامبه به یاسای ژان و مردن ، وه چون مروفایه له ولایه نه وه هره شهی لی ده دریت موفته لایه وه به ده سته وه . له هه مان کاتدا په نای ده برده به رابه ته ئایه به کان و داستان و نه فسانه کان چ

چیرۆک و به سهراتی کونی ده قواسته وه و هکو بابته ئیک له چوارچیوهی تابلویه کدا که وهرترین و بلاوترین مه به سستی پی ده گرتوه . ههردهم به دوورینی و ووردینی ناسراوه وه ههر نه و دیارده به به تی دا که بووته هه له نه کردنی نه و ریگه به له سهری ده رویش به هوی نه و ره خانه ی ئاراسته ی ده کران . جانه گهر له گه لیدا بویت یان له دزی . وه خوی زور به باشی ده بزانی نخه تابلوکانی چون ده بیت .

کاره کانی سالی (۱۸۳۰) به به رزترین به ره مه کانی داده نریت وه کو به ره مهی هونه رهنه دتیکی رومانسی لیهاتوو ، که وهرترین مه سه له ی مروفایه له تابلوی «سهر به سستی سهر کردایه تی گهل ده کات» دا گرتوه و روو به رووی نه وانه ی کرده وه که به بی هه لونیست یا نامروف وه یان بی هه ستیان ناوده برت . هه مان تابلوی بووه جی ی

کیشاو به تی به کیکه له و تابلویانه ی که له ناوه روکی چیرۆکیکی شاعیر بایرۆنه وه وه ری گرتوه . کورته ی چیرۆکه که نه وه به که شاسار دانا بال پاش نه وه ی تهخت و تارای له ده ست ده جیت و دوزمه کانی ده ست ده گرن به سهر وولاته که ی دا ئه مه هه لدیت و فرمان ده دات دوی خوی هه موو نه و شانه له ناو برین یان بگورین نه وه کو له پاش خوی بینه مایه ی خوشی خه لکانیکی تر . نه وه ی شایانی باسه هونه رهنه دی بلیه ت دیلا کرو روخساریکی تازه گهری دایه چیرۆکه که و شتیکی نوی ی خسته ناویه وه ، له تابلۆکه دا شاسار دانا بال له سهر جینگه که ی را کشاوه و ده روانته نه و قه سا بجانیه ی ده و روپشتی و به و به ری ئارامیه وه به بی هیچ سه له مینه وه به که ده سستی ناوه نه تژر سهری و پالی لی داوه ته وه . وه نه ییت دیلا کرو نه و شیوه تازه به ی که له تابلۆکه دا دیمان به بی هورده ئاخینییه ناویه وه و به کاری هینایت ، به لکو نه وه خوی له خوی دا که رانه وه به که بو تمه منی مندالی که ناگر به ربیوه ژووری نووسته که ی به بی نه وه ی داوای یارمه تیه که بکات سهری نه و ناگره ی ده کردو فراموشی به یینی بلیسه که ی ده هات تا کو ناگره که زوری بو هینا و کراسه که ی هه ل لووشی .

ژان هونه ری وینه کیشانه . . .

● چهند لایه تیکی هونه ره که ی دیلا کرو : -

جیهانی هونه رهنه د دیلا کرو جیهانیکی به رفراوانه ، شاره زا بوونی نه و جیهانه زوری ده ویت چونکه وینه کیش زور تابلوی هه به وه ههر سه رده میکی ژانی به جوریک مامه له ی له گهل بو به دا کرده و جوری بیکردنه وه ی تاراده به که جیاوا بووه . دیلا کرو وه کو زانیان داستان و نه فسانه و

نه چهره‌خه‌کافی ناوه‌راست بیت یاهینی سردمی ووریاوونوه بیت وه‌یان نهو بیه‌ته نه‌ده‌بیانه بی که له بایرون و گوتنه و هزار شه‌ووشه‌ویک وراسین وه‌ری‌گرتون هم‌موی ئیشی مروفاه‌تی به‌ده‌ستی قه‌ده‌ره و تلاندنه‌وی به‌و چاره‌نوسه‌وه و کیشی مروف له‌گه‌ل مان و نه‌ماندا و مردن و ژبان و سه‌که‌وتن و دا‌کو‌تی هانده‌ری بوون بو هه‌لباردن نه‌و بابه‌تانه ، وه‌له‌گه‌لیاندا جوت ده‌بوو په‌یتا په‌یتا نازاره‌کافی ده‌روونی خوئی تی ده‌هاویشن ، نه‌و ده‌روونی که هه‌میشه پرپوه له‌خه‌م و خه‌فت و په‌زاره ، جاگرتنگ فی‌یه‌گه‌ر سه‌چاره‌که‌ی خه‌لکی ده‌وروشتی بو‌بیت یا نه‌وانه‌ی وه‌کو ته‌رزه و باران به‌سه‌ری خویدا داده‌بارین . له‌به‌رته‌وه شاعیری ناسراو بو‌دلیر راستی گوتنه‌که «په‌نگه‌و بو‌یه‌کافی دیناکرو به‌رده‌وام ده‌نوزینه‌وه .»

له‌وه‌لامی نه‌و قسه‌یه‌ی فیلب جولیان (PH.Jullian) دا که ده‌لایت هونه‌رمه‌ندی مه‌زن دیناکرو وینه‌ی هه‌موو شتیکی کیشاوه ته‌نا وینه‌ی سروشت نه‌بیت ، ده‌لین به‌په‌یچه‌وانه‌وه دیناکرو ناسویه‌کی فراوانی بو ده‌برینی سروشت کرده‌وه و جوړه و تووژونکی خه‌مگینه‌ی له‌گه‌لدا یتکه‌ل کرد له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که وینه سروشیه‌کافی له‌ده‌تابلو تپه‌رناکه‌ن ، به‌لام نه‌مه‌ نه‌وه ناگه‌یه‌نیت که به‌یه‌کجاری وینه‌ی سروشتی فه‌راموش کرده هه‌چه‌نده مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل سروشتدا مه‌رجیکی به‌نه‌رت فی‌یه بو‌ناسینی به‌ره‌می چاک به‌لکو جوړیکه له‌که‌ره‌سه‌ی خاو که هونه‌رمه‌ند به‌گوتیه‌ی ویست هه‌لیده‌سورینیت .

پشته‌کیه‌کافی تابلوکافی جوړه نالوزیه‌کیان تیا به‌دی ده‌کرت و هوشه‌نگی

خوی له‌ده‌رپریندا ده‌ناسرینه‌وه وه‌کو دیمه‌نی روژتاو بوون و خوړه‌ه‌لاتن و کازیوه و سپیده که به‌بو‌یه‌ی توخ وه‌به‌ه‌لچوون و کولانه‌وه وینه‌که ده‌کیشیت . لیره‌دا ده‌توانین دیناکرو به‌یه‌کیک له‌و هونه‌رمه‌ندانه دابین که بوونه هه‌وینی قوتابخانه‌ی کاریگه‌ری و مزده‌ی له‌دایک بوونیان پی‌بوو . به‌تایه‌تی تابلوی «قه‌ساجخانه‌ی شیو ۱۸۲۴» پالپشتی نه‌م قسه‌یه‌مان ده‌کات که تیدا بو‌یه‌که‌م جار هونه‌رمه‌ند ریازی دابه‌شکردنی تیشکی روژی گرت‌به‌ر که نه‌وه له‌گه‌وره‌ترین جیسا که ره‌وه‌دانی هونه‌رمه‌ندان کاریگه‌ری به‌وه هه‌روه‌ها زور له‌هونه‌رمه‌ندان هونه‌ری نوئی خویمان به‌قه‌رزاری ئوچین دیناکرو ده‌زان . هونه‌رمه‌ندی ناسراو پول‌سیناک (Paul Signac) له‌کافی‌خوی‌دا کتییکی له‌چاپ‌دا به‌ناوی (له‌دیناکرووه بو کاریگه‌ری هاوچه‌رخ) . سیناک له‌کتیه‌که‌یدا ده‌لایت :

«ده‌بیت هه‌موومان دان به‌بلیمه‌تی و زرنگی دیناکرودا بنین که یاسای هیل و بو‌یه‌و پیکهاتی بو ئیمه به‌جیه‌نیت» . وه‌نه‌مانه‌ش به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ن بو‌کاری دیناکرو به‌سه‌ر هونه‌رو هونه‌رمه‌ندان تازه‌وه .

نه‌و ریازه‌ی دیناکرو ده‌یگرت به‌ر له وینه‌کیشانی پورتریت و که‌سه‌کانیدا دو‌باره جیاواز بوو له‌گه‌ل پرپه‌وی هونه‌ری سه‌رده‌میداو په‌یره‌وی یاساو ریازه باوه‌کافی نه‌ده‌کرد ، هه‌ر به‌ده‌برینی شیوه ده‌ره‌کیه‌که یان ده‌م‌وچاوه‌که‌وه نه‌ده‌وستا به‌لکو ده‌پروانیه ده‌روون و میشکی که‌سه‌که‌ی به‌رامبه‌ری و شو‌رده‌بو‌وه بو‌ناخی و هه‌موو هه‌ست و نه‌ستیکی ده‌رده‌خست . وه‌نه‌بیت نه‌م په‌فتاره‌ی

ته‌نا به‌رامبه‌ر به‌مروف هه‌بیت بگه‌ر گیانه‌وه‌رانش هه‌مان تپروانینان ده‌کرایه سه‌ر له‌لایه‌ن هونه‌رمه‌نده‌وه ، سات و دو‌وسات به‌رامبه‌ر گیانه‌وه‌ره‌کافی باخچه‌ی گیانه‌وه‌ران ده‌وه‌ستا و وینه‌ی ده‌کیشان به‌تایه‌تی شیرو پلنگ که گه‌وره‌ترین به‌شیان هه‌بوو له‌و وینه‌ه ، هه‌روه‌ها نه‌سپ و ماینش له‌زوربه‌ی نه‌و وینه‌ه نه‌بهری نین ، خویشی له‌یادا‌شته‌کانیدا زور لا نه‌و راستیه‌ی ووتوه له‌سه‌ریان واته گیانه‌وه‌ران نو‌سیویه . «چه‌ندیک گیانه‌وه‌را‌م خوش ده‌ویت . . . !» . «زوربه‌ی گیانه‌وه‌ران ده‌میزوین . . . !» .

به‌لام دیناکرو وه‌کو وینه‌کیشیکی تاییی که وینه‌ی نه‌و چپروکانه ده‌کات له ئینجیل‌دا هاتون نه‌وا جو‌بان (Joubin) له‌و باره‌یه‌وه قسه‌ی کرده‌وه و ده‌لایت : «ئوچین دیناکرو باشترین وینه‌کیشیکی تاییی به‌سه‌ده‌ی نو‌زده‌هه‌م‌دا . له‌په‌شیره‌وی نه‌و که‌سانه‌یه که‌خویمان به‌ماموستا داده‌نین له‌و مه‌یدانه‌دا» . به‌لام ده‌بیت نه‌و راستیه‌ی بو‌تریت که دیناکرو زوری‌ه‌زی به‌تایین نه‌ده‌کردو باوه‌ری پینه‌بوو چونکه له‌سه‌رده‌میکدا ده‌ژبا که هه‌ستی تاییی له‌ناو خه‌لکدا له‌ویه‌ری کزیدا بوو . له‌هه‌مان کاتدا نو‌سراوه‌کافی دیندرو و قولتیری ده‌خوینده‌وه نه‌وه‌نده‌ی که هانده‌ری بوون بو دوورکه‌وته‌وه له‌تایین ، له‌به‌ر نه‌و هویانه هیه‌ج خوشیه‌کی له‌په‌سم کردنی چپروکه تایییه‌کان نه‌ده‌بینی جگه‌له‌وه‌ی کتیه‌کان و شو‌ینه تایییه‌کان ده‌رفه‌تیکی باشیان بو ده‌ره‌خساندو ناره‌زووی لایه‌نه هونه‌ریه‌کانیانی ده‌کردو ناهه‌نگه‌کانیان جوش و خروشیکیان ده‌خسته له‌شیه‌وه و ژنی‌ی حه‌زیان ده‌له‌رانده‌وه . خوئی سه‌بارت هه‌مان مه‌سه‌له ده‌لایت : «هیشتا له‌یادمه که له

کیشی یعقوب و فرشته

فرشته‌دا» به . ثم وینه به وهکو نهوانی
 دیکه سنوری ثابته کی برپوه و
 بهستویه ته وه به بوجوون و بیرو باوه پری
 خوږه وه . هونه رمه ند له وینه که دا کاتی
 به یانی هلیژاردوه تازه تیشکی زیرینی رۆژ
 خوږی گه یاندوته زهوی گمانی تیدا نی به
 ثمه مهسه لهی دهر برینه که زیاتر ناشکرا
 ده کات و مانا که ی به هیژتر ده کات . لهو
 لایشه وه له ناو زهوی دارستانه که دا دوو
 داری پیری به به کداچو به دی ده کربت که
 خه ریکن . . . و پویه کانیا ناسمانی وینه که
 شارنه وه . له ژیر ثم دارانه دا به عقوب
 دهرده که ویت که باوه شی له فرشته به کی
 تووره داوه وه هه ولی خستی ده دات .
 هه رچهنده ثم وینه به کیشی به عقوب
 له گه ل فرشته که دا نیشان ده دات به لام
 له راستی دا ناسویه کی فراوانه بو
 په نگدانه وه ی به به ره کانی ی مرؤف
 به رامبه ر قه دهر . قه شه پاتوی دهر سیت و
 ده لیت نازام بوجی هونه رمه ند لهو
 فرشته به ی وا به تووره ی کرده ؟ . پاش
 نه وه گله نی نه وه ده کات که نهو وینه توندو
 نپزه هیچ هیمنی و نارامه ک ناخاته دنی
 ته ماشا که ره وه بگره جوړه په شوکاوی و
 شپزه ی به کی پی ده به خشیت . به نی
 دیلا کرو نه وه شی ده ویست و بو نهو
 مه به سه هه ولی ده دا . کیش و سه ره که وت و
 شه رکردنی مرؤفی خسته نی وینه که وه بو
 نه وه ی ته نانه ت له کاتی نوژر کردیشدا به
 چاوی پی بکه ویت و ناگای له ده وروپشتی
 بیت و ووریا یته وه . هونه رمه ند له هه مو
 وینه که په پیره وی چیره که که ناکات . خوږی
 چوخی ویستوه وای زه سم کرده .
 نه وینه که دا به عقوب له وپه پری تواناو
 هیژدایه وه له وه یبه که فرشته که به پشتا
 خات و خوږی به سه ردا بدات . ثمه
 به ته واوه نی پیچه وانهی چیره که که به تیدا

به عقوب به زاوه .
 پیوسته هونه رمه ند زور نازاو به توانا بیت
 وکوخی وزنجیری بیری بشکینیت و
 سه ره به ست بیت .
 ● بیروای دیلا کرو به رامبه ر هونه رو
 هونه رمه ندانی پیش خوږی :
 هونه رمه ند دیلا کرو به نی شک
 ماموستای رومانسیه ته وه هه رده م
 به پیشه وای نهو قوتابخانه به داده نریت .
 ته نانه ت له سه رده می خویشیدا که س
 نه بو نکوخی لهو قسه به بکاته وه وه
 ره نی بکاته وه جا پیوسته هونه رمه ند نیکی وا
 گه وره راتابه تیه کانی به رامبه ر هه ندی
 له هونه رمه ندانی پیش خوږی بزاین و نهو
 تدرازه دهر که بن که پی ی سه نگان دوون .
 نه وه ی زور سه رنجات راده کیشی نه وه به
 که هونه رمه ند زور به ووژدی وه به نی ترس
 وشاردنه وه هونه رمه ندان ده کاته ژر تینی و
 په خنه ی خوږه وه . له هه مووی سه ریرتر
 نه وه به که ثم تینیانه له په رتوکیکی
 به یوه سیونه ته وه به لکو هه مووی له کون و
 تینی یاداشته دوورو درپزه که بدا
 په کرونه ته وه . دیلا کرو هه ندیک له
 هونه رمه ندان به نمونه نی داده نیت
 وه پیچه وانه شه وه هه ندیک تریان ده داته
 بحر تیرو توانجو په خنه ! . سه به رت به
 ماموستای سیه رو روناکی هونه رمه ندی
 هه ندی رامبرانت ده لیت : «له وه به
 نه دوانی دا بزانت که رامبرانت له بویه و
 په نگدا گه لی به تواناو به هیژتره له
 روقانیل . ثم شته ی من نه یلم ده شیت
 نه دوانی نه کادیمیابه کان به ریت که خوږان
 به یسه به که وه ده به سه ته وه . . . دیلا کرو
 نه شته ی هه رگیز نه شار دونه وه وه هه میسه
 درپه پاتی کردونه وه هه رچهنده روقانیل پله و
 په یبه کی هونه رمی به رزی هه به له لای . .
 هونه رمه ند له سه نگانده کانیدا

هونرمه ند دېلا کرو به رامبر دوو که له
 وینه کیشی سده ی حه فده هم دهوستی و
 به ووردی تیان دهروانیت ته وانش
 هونرمه ندان پوسان و روپترن . دهیت
 له باره ی تم دوانوه چی ووتوه ؟ ،
 پوسان به به کیک له هونرمه نده به تواناکان
 داده یت له بابقی تازه گه ریدا ، پوسان
 به دوی شته شاروه کانی سروشت دا
 ده گه ریت و ثاواره ی خاله نه زانراوه کانی هتی
 بوهمان مه به ست تاك پشت گوی ده خات
 له پیناوی گشت دا . به لام روپتر له لای
 دېلا کرو شو بهخت و پایه ی فی به .
 به رامبر شکله زله کانی دهوستیت و
 به نه زانی داده یت له بواری جوانی دا .
 له باره ی کوریوه دېلا کرو زوری ووتوه زور
 دابه زیوته سهری بهم جزره باسی
 دهکات :

«هی نفرهت لی کراوی شیت و
 شهیدای راسته قینه واده زانیت - من به و
 دیمه نه ی بوت رهم کردوم
 هه لده خه له یتیم ؟ . من له راسته قینه
 راده که م و رووده که موه که لاهه کان و
 شوینه چوله کان . کهسانی نیو تابلوکانت
 حه زیان پی تا که م روژی سده ها جار له نیو
 بازارو شوینه گشتی کان ده بانییم . بزوام
 بی بکه هه رکه ته وانه ده بیم رووم لیان
 وه رده گپیم وه هه ست به تمه ملی و ته وه زلی
 ده که م کاتیک له ناویاندا خوم بیم . .»
 سه رچاوه کان

- ۱ - اوجین دیالکروا من خلال
 یومیانه . نووسینی زینب عبد العزیز .
- ۲ اوجین دولاکروا . نووسینی :
 حسن کمال .
- ۳ النقد الجمالی . نووسینی : اندریه
 ریشار
- ۴ - الفن والانسان . نووسینی :
 دکتور عز الدین اسماعیل .

نامه ویت باسی خوی بکه م له کاتیکدا له
 تابلوکانی ده دویم . نانگه ر به هه موو
 توانایه وه هه ول ده دات له ره نگیش دا
 سه رکه وتن وه ده ست بینیت . من ده یتیم
 سه رناکه ویت ته وه تا له تابلوی
 «ستراتونیس» دا جزره دروست کراویکی
 بو به ده بینین که هیچی له جی ی خویدا
 نین ، تابلوکه وه ها ده بریقته وه ده توانریت
 ریشی له به ردا باشریت . .»
 هه رچه نده دېلا کرو رو له ی سه رده می
 خوی بوو به لام خه یال و بیری له لای
 سه ده کانی کون و ناوه راست بوو وه کو
 له وه ویش باسان کرد ، هه همیشه
 ثاواته خوازی ژانی شو سه رده مانه ی
 ده کرد . دانی به وه دا ناوه که په بکه ری
 یونانی گه یوه ته ته وپه ری جوانی .
 «یونانیه کان ده ستیکی بالابان هه بوه
 له په بکه رتاشیندا هه روه کو شو توانایه بیان
 هه بوه له نه ده ب دا» .

چاوپوشی له که سایه تی هونرمه نده که
 ده کاو ته نها مه به ستی ده رخستی پیتولی
 هونرمه نده که وای لی ده کات که نووکی
 فه لمی بخاته کار بو شیکردنه وه پالوتن .
 ده ست ده - ژماردن لایه نه نیجایه کانی
 نه وه له کاتیکدا که لایه نه سلویه کانی
 فه راموش ناکات . باشترین نمونه بو تم
 قسانه شو نووسینه به که له باره ی هونرمه ند
 نانگه روه (Ingres) نووسیه تی له سالی
 ۱۸۴۱ وه مایه وه تاله سالی ۱۸۷۱ دا له
 روژنامه ی «تان» بلا وکرایه وه کورته که ی
 ته مه به «له سه ره تاوه پیوسته من روو بکه مه
 هونره که و که سایه تی هونرمه نده که له بیری
 خوم به موه ، له وه بیگومانم که نانگه ر
 به ی نرخ و ساویلکه ناوم ده بات . نانگه ر
 سی و دوو له ده رکردنی قوتایه کی ناکات
 گه ر بزانت ته وه نده ی توزقالتیک حه ز
 به بو به ده کات و به لای ره نگدا
 داده شکینیت . به لام هه رچونیک یت